

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 iulie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 12:2-5**: „...”.

Îi aducem mulțumire Domnului că ne-am adunat în acest loc de aproape și de departe ca să auzim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Îi salutăm pe toți frații slujitori din toate popoarele, limbile și națiunile, pe toți care au venit din țările învecinate ca să asculte Cuvântul Domnului. Ziua de ieri a fost o zi specială pentru țara vecină, Cehia. Acum 604 ani Jan Hus a fost ars pe rug în Konstanz. Acest bărbat a trăit înaintea lui Luther, Calvin și Zwingli. El a spus fraților din Boemia că stăpânirea bisericii romano catolice nu poate rămâne în felul acela mai departe. Voi știți ce se întâmplat începând de atunci. Jan Hus a fost un bărbat al lui Dumnezeu care s-a luptat pentru ceea ce i-a fost descoperit lui din Cuvânt. El a rămas statornic și a primit har. Când a fost ars pe rug el s-a rugat pentru vrăjmașii lui de acolo, ca Dumnezeu să nu le socotească fapta și să-i ierte.

Noi ne bucurăm împreună cu voi cei din Cehia și cu voi toți care ați aflat ce a făcut Dumnezeu din timpul Reformei încoace. Au fost o mie de ani ai epocii întunecate, apoi a avut loc străpungerea Reformei, iar după aceea toate trezirile care au urmat una după cealaltă, până în timpul nostru. Noi toți știm că la începutul secolului trecut, din 1906 până în 1909 au avut loc revărsări deosebite ale Duhului Sfânt, în Statele Unite, China, Rusia, Germania și pretutindeni Duhul lui Dumnezeu a început să lucreze din nou. Astfel a venit la existență mișcarea pentecostală și alte direcții diferite. Apoi, după toate trezirile, a urmat o perioadă de timp deosebită pe care Domnul ne-a dăruit-o nouă prin har. În istoria bisericii nou testamentare au fost bărbați mari ai lui Dumnezeu ca Charles Price și alți bărbați pe care Domnul i-a putut folosi în mod deosebit în perioade de timp diferite. Apoi a urmat chemarea divină care a fost dată fratelui Branham în iunie 1933. Ne bucurăm că, prin har, noi putem trăi în această perioadă binecuvântată,

că am recunoscut timpul și ceasul, mesajul și mesagerul și am primit ceea ce a făgăduit și a pregătit Domnul pentru timpul nostru.

Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină niciodată, cu Sângele Său, Isus a pecetluit ceea ce a promis în Cuvântul Lui. Eu am vorbit și despre faptul că Noul Testament este Certificatul divin pentru fondarea Bisericii. Noi credem din inimă făgăduința principală dată pentru timpul nostru care a trebuit să se împlinească înaintea revenirii Domnului nostru, și anume că Domnul avea să trimită pe cineva prin care totul va fi adus înapoi în starea originală corectă. Și așa cum este scris în Fapte 2, Domnul va trimite vremuri de învioreare în care ploaia timpurie și târzie vor cădea împreună, iar apoi va fi strânsă recolta. Noi suntem un popor privilegiat. Cu adevărat Domnul ne-a dăruit ochi și inimi deschise, prin har.

Cu atât mai mare este durerea cu cât acum apar oameni care se referă la fratele Branham și mesaj, dar ei prezintă învățături greșite și rătăcitoare care sunt mai rele decât toate învățăturile rătăcitoare din trecut. Astăzi doresc să amintesc doar un lucru sau două pentru ca întreaga lume să audă aceasta. Aici avem două cărți. Una este cartea scrisă de Lee Vayle, cu coperta neagră. După ce fratele Branham a vorbit despre cele șapte biserici, Lee Vayle s-a apucat să scrie o carte întregă, dar ceea ce este scris în această carte n-are nicio asemănare cu predicile originale ale fratelui Branham. Așa cum a spus fratele Branham, Lee Vayle a avut inspirația lui proprie. În 17 februarie 1965 fratele Branham a spus că el n-a citit niciodată această carte a lui Lee Vayle. În predica din engleză „Un bărbat fuge din prezența Domnului”, la pag. 6 (pag. 5 lb. rom.), fratele Branham a spus: „Eu personal nu am citit-o încă”. Și acum vine ceva: această carte s-a luat ca fiind o Biblie și s-a făcut afirmația: «fratele Branham a declarat Biblia ca fiind absolutul lui, iar noi declarăm că ceea ce a spus Branham este absolutul nostru». Iar ei predică doar din această carte a lui Lee Vayle. Acest lucru este strigător la cer. Eu n-o pot schimba. Dumnezeu permite unele lucruri, dar un lucru rămâne valabil pentru totdeauna: aleșii nu pot fi amăgiți. Nu merge, nu merge.

Prin har noi suntem sămânța Cuvântului. Cuvântul a fost semănat în noi și este în noi. Cum am accentuat ieri seară, în ceea ce privește revenirea Domnului s-a făcut afirmația că „în timpul

deschiderii celor șapte peceti Domnul a părăsit scaunul harului și S-a coborât ca să sărbătorească nunta împreună cu Mireasa”.

În legătură cu aceasta există un verset biblic foarte serios în 2Ioan 1:7, unde este scris că fiecare duh care neagă că Isus Hristos revine în trup este un duh antihrist. Făgăduința revenirii Domnului nostru este: „*Același Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va reveni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”(Fapte 1:11). Domnul nostru i-a luat pe ucenici în Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei, și în fața ochilor lor a fost înălțat la cer, în slavă. Ei au căzut cu fețele lor la pământ, rugându-se. Același Isus va reveni în același fel cum a fost înălțat El în slavă.

Și această neînțelegere din predica „Răpirea”, că ”Domnul Se coboară în mesaj”. Scumpii mei frați și surori, 1 Tes. 4, n-are nimic de-a face cu mesajul pe care astăzi îl purtăm pe întregul pământ. Ci ceea ce este scris acolo se va întâmpla atunci: Însuși Domnul va reveni, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu și mai întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi noi care suntem în viață vom fi schimbați și împreună Îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh și vom fi cu Domnul pentru totdeauna. Așa este scris în Testamentul de moștenire, în Certificatul divin și așa o credem din toată inima. Noi nu permitem ca în Biserică să se strecoare o învățătură nebilică străină, nu și încă o dată nu! Domnul veghează asupra noastră, a celor ce propovăduim Cuvântul Său și veghează asupra tuturor acelor ce au respect față de Cuvântul Lui, toți aceia care cred așa cum spune Scriptura și au parte de ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Exact așa este și cu ceea ce este scris în Mat. 24. Ce să mai spunem noi aici? Când frații care, pe de o parte, se referă la Domnul și la mesaj, spun „Noi suntem într-o legătură cu voi”, dar pe de altă parte ei totuși răspândesc învățături greșite. Tuturor slujitorilor trebuie să le spunem odată pentru totdeauna – nu din pricina mea – ca Dumnezeu să intre în dreptul Său cu noi toți.

Permiteți-mi să spun aceasta înainte să intrăm mai departe în cercetarea Cuvântului. Voi toți cunoașteți mărturia mea, trăirea mea din Edmonton, Canada, din 19 septembrie 1976. Vă spun că este o mare

diferență între a citi Mat. 24:45 – apoi citești mai departe și mai departe – dar este cu totul altceva atunci când răsună glasul puternic al Domnului și se spune: „Robul Meu, Eu te-am chemat conform Mat. 24:45 la 47, te-am hotărât să împarți hrana la timpul potrivit”. Eu îi rog pe toți frații care ridică pretenția că slujesc cu Cuvântul lui Dumnezeu și că au o chemare pentru a propovădui Cuvântul să citească cu exactitate încă o dată versetele din Mat. 24:45 unde este scris: „*pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale*”. Domnul, Stăpânul, l-a pus peste slugile Sale, ca să le dea hrana la timpul potrivit.

Fratele Branham a depozitat Cuvântul descoperit, hrana duhovnicească, iar noi, în Numele Domnului, dăm mai departe acest Cuvânt tuturor slujitorilor de pe întregul pământ, în toate popoarele, limbile și națiunile. Cine nu primește acest lucru acela se autoexclue singur. Ce este cu acela care nu crede și nu primește ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său? Frate Alfred Borg, vrei tu să citești Mat. 24:45 pentru ca toți de pe întregul pământ să știe ce a pus Dumnezeu în legătură cu aceasta. Nu doar ca Cuvântul să fie propovăduit, ci Cuvântul descoperit să fie propovăduit. Toți propovăduitorii Evangheliei care poartă Cuvântul acum, în Numele Domnului, ei să înțeleagă ceea ce ne-a lăsat Dumnezeu nouă prin slujba fratelui Branham, prin puterea descoperii divine și a chemare divine.

Eu îi întreb pe toți frații: cui i-a dat Domnul însărcinarea să depoziteze hrana? Cui i-a spus Dumnezeu, prin fratele Branham: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi restul acesteia”? Nu S-a îngrijit Dumnezeu de tot, în toate domeniile? Am știut eu ceva? N-am știut nimic. Ci Domnul a știut totul. Frate Alfred, te rog frumos citește-ne versetul în legătură cu slujitorii.

Mat. 24:45: „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale...*”. Aceasta îi vorbește Domnul aici în Cuvântul Său. „...*ca să le dea hrana la vremea hotărâtă*”. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Cu adevărat noi am ajuns într-o perioadă de timp în care prorocia biblică se împlinește în Biserică, prin har. Pe întregul pământ se întâmplă toate lucrurile care au fost prezise dinainte fie cu Israelul, fie cu Neamurile. Dar noi suntem interesați de ceea ce ne-a făgăduit

Dumnezeu nouă. Și dacă este scris în AȘA VORBEȘTE DOMNUL, în Certificatul divin, în Testament, atunci cine vrea să treacă peste ceea ce este scris? Și apoi el să fie confirmat înaintea lui Dumnezeu? Și poate ca să și zâmbească, spunând: „El o spune doar așa ușor”. Nu, el n-o zice doar așa, ci el o spune în Numele Domnului, pentru că Dumnezeu S-a îngrijit ca întreaga lume să ajungă la unitatea credinței și a cunoștinței lui Dumnezeu.

Fiecare frate, în fiecare adunare locală, să poată predica fără să producă un deranj, ca tot ceea ce se propovăduiește să fie în conformitate cu scumpul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu. Eu nu vorbesc pentru mine, eu o spun doar pentru că Domnul a dat această însărcinare: să propovăduiesc Cuvântul, să împart hrana. Și așa cum este scris, Dumnezeu a vrut să trimită o foamete. Fratele Branham s-a referit deseori la Amos 3:7, că Dumnezeu va trimite o foamete și că *„Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”*. Apoi urmează Amos 8:11: *„Eu voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului”*.

Apoi toți vă aduceți aminte de ceea ce a spus Domnul: *„Strânge-Mi pe poporul Meu ca să-i facă să asculte cuvintele Mele”*. Niciun fanatism, ci un adevăr divin. *„Strânge-Mi pe poporul Meu”*. De ce suntem adunați noi astăzi aici din atâtea țări și limbi, din Est, Vest, Sud și Nord? De ce ascultă astăzi întreaga lume? Pentru că Dumnezeu a hotărât-o așa, ca acest mesaj să străpungă până la marginile pământului și toți să fie aduși în cadență cu Cuvântul. Noi toți știm că fratele Branham a văzut cum Mireasa a ieșit din cadență și toți au făcut ce au vrut, crezând că sunt călăuziți. Dar acum Domnul a adus totul înapoi în cadență cu Cuvântul lui Dumnezeu. Despre aceasta este vorba în timpul nostru: să fim aduși în conformitate deplină cu Cuvântul lui Dumnezeu, să acceptăm și să primim ceea ce ne-a pregătit Domnul.

În Efeseni avem lucruri prețioase. Citim din Ef. 2:4-6: *„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți). El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus”*.

Scumpii mei frați și surori, este o lucrare de răscumpărare isprăvită. Noi am fost în Hristos, am fost răstigniți împreună cu El. Așa cum a spus Pavel: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”.

Apoi Rom. 6:4: „*Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu Hristos*”.

Noi toți știm că doar morții pot fi îngropați. Botezul îl fac toți aceia care au murit împreună cu Hristos, al căror „eu” propriu a murit. Nu mai este „eu vreau...”, „eu vreau...”, ci „*facă-se voia Ta*”. De aceea în Rom. 6, Pavel a comparat botezul cu o înmormântare. Astfel că prin botez noi am fost îngropați împreună cu Hristos, și împreună cu El înviem la o viață nouă. Fie ca toți cei care și-au dedicat viața lor Domnului s-o ia la inimă, că a început o nouă perioadă a vieții, ca Domnul să intre în dreptul Său cu noi toți, prin har, și va și intra în dreptul Său. Așa cum am citit, prin har noi am murit împreună cu Hristos, prin har am înviat împreună cu El, și tot prin har, împreună cu El, am fost transpuși în locurile cerești. La Dumnezeu s-a întâmplat deja totul, totul este isprăvit. Noi ne putem pune încrederea noastră în Domnul și știm că El care a început va și desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Sale.

Permiteți-mi să mai spun și acest lucru. Noi, ca purtători ai Cuvântului suntem exact așa ca toți ceilalți oameni. De fiecare dată când îl aud pe fratele Branham spunând: „Eu sunt doar un păcătos mântuit prin har”. Nu există nimeni care se poate lăsa văzut sau auzit înaintea lui Dumnezeu. Noi toți avem nevoie de harul lui Dumnezeu. De aceea scumpii mei frați și surori, să luăm tot ceea ce ne-a dăruit Domnul, să acceptăm și să primim prin credință.

Permiteți-mi să mai spun și acest lucru, înainte să intrăm mai departe în cercetarea Cuvântului. Eu mă uit la mulți ani în urmă. Eu am avut vârsta de 29 de ani atunci când Domnul m-a chemat, când El mi-a dat însărcinarea de a merge din oraș în oraș. Acum am aproape 86 de ani. Mă uit la toți acești ani în urmă pe care Dumnezeu mi i-a dat. Eu am purtat acest mesaj prețios pe întregul pământ.

Încă o dată un Cuvânt pentru toți frații slujitori. După ce în anul 1963 am auzit predicile fratelui Branham despre cele șapte peceți, a

trebuie să mă așez și să scriu prima carte, „Consiliul lui Dumnezeu”, pe care am publicat-o în anul 1964. Odată am socotit, am scris peste 3000 de pagini cu mâna. Fiecare carte, fiecare broșură, fiecare scrisoare circulară am scris-o cu mâna. Într-o parte aveam Biblia, într-o parte blocul de hârtie și am scris pagină cu pagină, peste 3000 de pagini. Întreaga mea viață mi-am dedicat-o Domnului cu un singur scop, scopul pentru care Domnul m-a hotărât. Voi veți vedea că se va fi meritat. Toți frații slujitori au la dispoziție broșurile noastre, scrisorile circulare și cărțile în care am tratat temele biblice.

Ce a fost? Și acest lucru l-am mai spus o dată. Într-o scrisoare circulară am folosit 153 de versete biblice. Pentru noi nu este doar un verset și după aceea altul, nu. Ci verset după verset, pentru ca toți să știe că așa este scris în Scriptură. Și scuzați dacă folosesc cuvântul „Certificat” încă o dată. Dar Moise a pus Cuvântul, pe care Dumnezeu i l-a dăruit ca un Certificat divin, în chivotul legământului, iar chivotul l-a pus pe umărul preoților. Când? Atunci când a avut loc trecerea Iordanului spre Țara făgăduinței. Ce este scris în primul capitol din Iosua? „Strângeți merinde, strângeți hrană, *pregătiți-vă merinde, căci peste trei zile veți trece Iordanul.*”. În timpul lui Moise: „Voi poporul Meu ieșiți fără”, „Strânge-Mi pe poporul Meu”. Apoi este scris că nicio unghie n-a rămas în urmă, toți au ieșit afară. Dar apoi a sosit clipa când făgăduințele au devenit realitate, și poporul ieșit afară a fost condus în țara făgăduinței. Eu cred că noi am ajuns în acest punct: noi suntem aproape, foarte aproape, de timpul când Domnul va cutremura cerul și pământul, îl va mișca, așa cum a făgăduit în Cuvântul Lui. Petru a scris că Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduințelor Lui, ci El are îndelungă răbdare până când ultimii vor fi chemați, până când ultimii vor fi adăugați, iar apoi Domnul va reveni pentru ca să-Și ia în slavă Biserica Lui pregătită. Și așa cum am accentuat ieri seară din Mat. 25: „Iată Mirele sosește!”.

Și acest lucru poate fi amintit. De 258 de ori fratele Branham a amintit Zah. 14:7: „*dar spre seară se va arăta lumina*”. Locul din Zah. 14:7 se va împlini atunci când Domnul va păși cu picioarele Lui pe muntele Măslinilor și va începe împărăția Lui. Dar de acolo prorocului i-a devenit mare un Cuvânt: *în timpul serii*. Aceasta-i suficient. Cine citește întregul Vechi Testament știe că toate jertfele au fost aduse

seara. Acest lucru l-am spus deja: în Israel există noțiunile „apusul soarelui” și „începutul nopții”. Între asfințitul soarelui și începutul nopții, între cele două seri erau aduse jertfele. Prorocul lui Dumnezeu s-a văzut în timpul serii zilei mântuirii și de 258 de ori a accentuat, când a vorbit despre mesaj și despre ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi: „*spre seară se va arăta lumina*”. Iar noi putem spune că lumina s-a descoperit.

În general seara se întunecă. Dar la Dumnezeu, în timpul serii, pentru Biserică, pentru aleși, pentru aceia care sunt hotărâți de a fi preoți și împărați s-a arătat lumina. În cuvântul profetic este arătat că atunci Domnul Își va declara Împărăția. Noi suntem hotărâți să fim preoți și împărați. De aceea a prețuit fratele Branham atât de mult acest verset biblic pentru că el, în timpul serii, a adus mesajul, înainte de a veni miezul nopții. Noi toți știm că la miezul nopții are loc strigarea: „Iată Mirele sosește”. Ieri noi am citit: „Iată Eu vin curând”. Dar în timpul serii s-a făcut lumină, s-a arătat lumina. Suntem mulțumitori din inimă și pentru faptul că ceea ce a spus fratele Branham noi o putem vedea și încadra corect în mod biblic, fără a avea mari greutăți. Dumnezeu S-a îngrijit pentru aceasta.

Permiteți-mi să citesc acest verset din 2 Petru 3:9 pe care toți îl cunoaștem: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”.

De ce ieri seară au venit în față mulți tineri? Cum au făcut-o deja acum două săptămâni în România. Cuvântul este adresat și tinerilor. Noi știm cât de greu este, dar noi dorim ca toți să creadă din inimă. În prima făgăduință este scris: „*vei fi mântuit tu și toată casa ta*”. Așa cum este scris: „*făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru*”. Dacă aici este scris așa, atunci luați-o în serios. Pentru că eu cred că timpul este atât de înaintat, și tinerii să nu mai stea sub impresia: „O, tata, mama vor asta, ei vor ca eu să mă pocăiesc”. Nu! Ci Domnul vrea. Domnul are îndelungă răbdare și dorește ca toți să ajungă la pocăință, așa cum este scris aici.

Apoi citim din 2 Pet. 3:10: „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde*”.

Noi toți cunoaștem aceste versete scrise în continuare. Noi putem spune: „Iubite Domn, noi credem că Tu îi chemi pe ultimii care sunt hotărâți pentru a fi Mireasa Mielului, care vor avea parte de prima înviere, care vor participa la ospățul nunții Mielului. Acum nu vorbim de a doua înviere, la care vor mai fi credincioși ale căror nume vor fi scrise în Cartea Vieții. Dar înaintea întemeierii lumii numele nostru a fost scris în Cartea Vieții Mielului jertfit.

Scumpii mei frați și surori, de ce ne-a chemat Dumnezeu afară din toate direcțiile de credință, din toate religiile, din toate popoarele și din toate limbile? De ce ne-a chemat El afară? Pentru că El ne-a făgăduit-o în Cuvântul Lui. Lui Avraam îi fusese dată făgăduința la prima întâlnire cu el, în Gen. 12:3: „*Toate neamurile/famiiliile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Iar în Isus Hristos, Domnul nostru, toți au fost binecuvântați. Nu este suficient ca Tu să-i întorci înapoi doar pe copiii lui Israel, căci este scris în Is. 42: „*Te-am pus ca să fi Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului*”(Fapte 13:47). Îndeosebi până la marginile pământului. În acest timp noi o vedem și o putem trăi prin har.

Ceea ce mă mai mișcă este faptul că în Ps. 50:5 și Deut. 4:10 este scris „*Strânge-Mi pe poporul Meu*”. De ce vin frații aici, parcurgând peste 1500 km, cu mașina? Frații vin de pretutindeni. De ce ne strângem noi aici? Noi venim să ascultăm Cuvântul Domnului. Întreaga lume să știe că noi nu predicăm unor scaune goale, ci poporului lui Dumnezeu care se strânge împreună ca să asculte Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Fratele Michael a mai spus că Domnul S-a îngrijit minunat ca predicile să fie ascultate și văzute pretutindeni. Același lucru se întâmplă și în Brazilia. Domnul Se îngrijește peste tot. Dacă auzi mărturiile fraților de pretutindeni privitor la ceea ce face Dumnezeu în prezent! Se deschid uși noi, și ultimii sunt chemați afară.

Apoi avem cuvintele minunate ale Domnului. Am putea merge de la un verset biblic la altul, și de fiecare dată putem citi din nou. Să cuprindem despre ce este vorba acum. Este vorba să recunoaștem ziua

și ceasul, să primim, să credem din inimă ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi. Acum este cea mai importantă perioadă de timp. Permiteți-mi ca acum s-o spun în umilință. Așa cum în Vechiul Testament prorocii au prezis toate lucrurile și au fost încadrate de apostoli în Noul Testament, tot așa Dumnezeu l-a putut folosi pe fratele Branham în timpul nostru pentru ca el să numească și să propovăduiască tot ceea ce a fost spus în Vechiul și Noul Testament, începând de la păcatul din Grădina Eden până la Apocalipsa. Iar nouă ne-a fost dăruit din partea lui Dumnezeu să încadrăm totul biblic.

Acum să ne gândim că fratele Branham a amintit și s-a referit 56 de ori Lc. 17:30: „Când Fiul omului Se va descoperi” și a spus că slujba dată lui a fost continuarea aceleași slujbe pe care a avut-o Domnul nostru ca Fiu al omului. Ca Fiu al omului El a fost proroc; ca Fiu al lui Dumnezeu El a fost Răscumpărător; ca Fiu al lui David, El va fi Împărat – toate aceste atribute sunt în legătură cu Domnul nostru. Ele sunt fondate biblic. Cine citește Lc. 17:30 și încadrează exact, acela trebuie să citească versetele dinainte și versetele de după. Atunci putem ridica mâinile și putem spune: Dumnezeule, Îți mulțumim din inimă! Totul este clar și minunat. Nu doar o repetare, ci o încadrare corectă, și prin har vedem unde aparține.

Acest lucru l-am mai spus: exact așa se întâmplă și cu Apoc. 10. Cine își poate da seama că de 86 de ori fratele Branham s-a referit direct la acest verset? Apoi de 33 de ori cu referință direct la slujba lui, la plural – „tainele”. El nu s-a referit la taina lui Dumnezeu. Dar prin har noi recunoaștem ce slujbă a avut el. Taina lui Dumnezeu ne-a fost descoperită: Isus Hristos este Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul. Dar fratelui Branham i-au fost descoperite toate tainele ascunse. Fiți odată sinceri. Cine ar fi știut ce s-a petrecut în Grădina Eden? Cine ar fi știut că a fost doar un singur cuvânt care a fost adăugat? Doar un cuvânt și un singur semn de întrebare: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină?»*”(Gen. 3:1). Toți care pun un semn de întrebare în spatele la ceea ce a spus Domnul sunt pe aceeași cale spre căderea în păcat.

Fratele Branham a spus că necredința a avut loc înainte ca să aibă loc căderea, înainte să fie săvârșit păcatul în trup și zămislirea să

aibă loc. Înainte de aceasta a fost necredința, care a fost consecința faptului că ceea ce a spus Dumnezeu a fost pus sub semnul întrebării.

Un cuvânt adresat tuturor fraților slujitori. Astăzi o spun de prima dată. Toți care pun sub semnul întrebării dacă cu adevărat este așa – că Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Lui, a descoperit toate tainele, întregul Cuvânt l-a făcut de cunoscut, cum lui i-a fost poruncit să depoziteze hrana, cum la sfârșitul celei de-a șaptea pecetei el a spus clar și deslușit: „acum hrana a fost depozitată” – toți aceștia trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu astăzi. Apoi în final a spus: „Eu am făcut totul așa cum mi-a poruncit Domnul mie”. Voi toți cunoașteți ceea ce a spus Domnul și după aceea și fratele Branham.

Dar aici este un punct. Toți care trec pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu astăzi. Nu doar că va veni un proroc ca să aducă ultimul mesaj, ci, din însărcinarea lui Dumnezeu, ultimul mesaj este purtat pe întregul pământ. Domnul S-a îngrijit ca noi să avem parte de aceasta, prin har. Toți care pun sub semnul întrebării că noi acum, din însărcinarea directă a Domnului, aducem Cuvântul descoperit pentru acest timp, vor trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu astăzi. Pot să fie toți din jurul Krefeldului, care râd și zâmbesc și trec pe lângă aceasta, spunând: „O, asta o spune el”. Nu, el n-o zice doar așa. Mai întâi este scris, în al doilea rând, prorocul a confirmat acest lucru, și în al treilea rând, Domnul a exprimat-o cu o voce puternică și a spus ca hrana să fie dată/împărțită la timpul potrivit slujitorilor.

V-o mai spun o dată tuturor fraților. Vă rog rămâneți în Cuvânt. Nu introduceți și nu scoateți nimic. Lăsați totul așa cum este scris, căci numai așa poate avea loc desăvârșirea Bisericii.

Ar putea fi amintite multe versete biblice, dar să cuprindem despre ce este vorba. Domnul veghează asupra Cuvântului Său, El veghează asupra noastră a celor ce purtăm Cuvântul Lui. El veghează asupra tuturor acelor care acceptă și primesc Cuvântul cu respect. Dați-vă seama, ce ar fi fost dacă cineva ar fi pus sub semnul întrebării că Domnul i-a vorbit lui Moise? Batjocură. Atunci apar un Datan, un Core și un Abiram, intră în scenă și spun: „Tu nu ești singurul aici. Și noi suntem aici”. Moise n-a fost singurul. Dumnezeu a avut o preoție

întreagă, dar vedeți ce înseamnă dacă nu recunoști ceea ce face Dumnezeu. „O, nu numai tu, și noi suntem aici”. Pentru toți este loc. Pentru toți frații slujitori, în toate bisericile locale, peste tot este loc pentru toți.

Scumpii mei frați, la chemare, Domnul mi-a spus direct: „Să nu fondezi biserici locale!”. Vă rog dați-vă seama cât de exact a vorbit Domnul și a dat călăuziri, până la: „Robul Meu, nu publica un caiet de cântări fiindcă acesta este semnul unei denominații!”. Vă rog dați-vă seama, Dumnezeu cel viu, credinciosul Dumnezeu, Domnul nostru S-a ostenit să dea călăuziri cu voce tare ce să fie făcut, ce să nu fie făcut. Iar însărcinarea este îndeplinită exact așa. Privitor la ceea ce se întâmplă în adunările locale eu n-am nimic de spus. Toți au sfânta Scriptură, toți pot citi ceea ce este scris în epistola către Timotei, epistola către Tit. Eu vin în țara voastră două, trei zile, poate la două, trei adunări, iar apoi merg mai departe în următorul oraș și în următoarea țară. Dar frații din adunările locale rămân acolo pentru ca să împartă aceeași hrană duhovnicească.

Eu cred că pot spune acest lucru, că noi am adus pe masa Domnului hrana duhovnicească bine pregătită. Omul nu trăiește numai cu pâine. Cuvântul lui Dumnezeu ne-a devenit atât de prețios și noi îl credem din toată inima. Fie ca acest sfârșit de săptămână și ziua de astăzi să slujească ca toți frații slujitori să citească cu respect Mat. 24:45 și să-I mulțumească pentru felul cum este scris, că El S-a îngrijit ca acest Cuvânt descoperit, ca hrană divină, să fie depozitată. Eu le arăt tuturor fraților cu plăcere, îndeosebi celor ce slujesc cu Cuvântul, cele peste o mie de predici ale fratelui Branham pe care le am în camera de lângă birou. Dumnezeu a făcut ceea ce El a făgăduit. Ce să mai schimbi la aceasta? Cum poți trece pe lângă aceasta? Îi aducem mulțumire Domnului.

Acum un cuvânt pentru toți cei ce sunt noi în mijlocul nostru. Sora noastră Gilson din Belgia a venit împreună cu două doamne care sunt de prima dată în mijlocul nostru și ascultă Cuvântul. Sunt oameni noi în mijlocul nostru. Primiți Cuvântul, acceptați-l, primiți-L pe Isus Hristos, ca Mântuitor personal. Acceptați-L și primiți-L, dedicați-vă viața Lui. Pe căile voastre proprii nu veți putea reuși. Domnul a spus: *„cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele*

față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre". Apoi Domnul a descoperit Cuvântul Lui atât de clar și adevărat, așa cum este, iar noi îl putem primi și accepta.

Și acest lucru îl mai spunem încă o dată. Prin har, am fost aleși înaintea întemeierii lumii și hotărâți de a fi cu Domnul pentru totdeauna. Nu te mai uita la tine, nu te uita la împrejurări, nu te uita la eșecurile tale. Privește la Domnul, Răscumpărătorul tău, care a strigat pe crucea Golgotei: S-a isprăvit! Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, și te-a iubit și pe tine, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Cum am spus ieri, numai cine a primit și are viața veșnică doar acela va putea trăi veșnic. De aceea este nevoie și important să citez 1 Ioan 5:10, 11 și 12. Cine L-a primit și Îl are pe Fiul lui Dumnezeu acela are viața veșnică. Cine nu L-a primit pe Fiul lui Dumnezeu acela n-are viața.

Fie ca toți oamenii din toate popoarele, din toate limbile, din toate religiile, să ia la cunoștință că Dumnezeuul atotputernic, atotștiutor și omniprezent a alcătuit un plan de mântuire din veșnicie și a dat făgăduințe în Vechiul Testament: că Răscumpărătorul va veni și că vom trăi personal răscumpărarea pentru că Răscumpărătorul S-a jertfit pentru noi. Ce le ajută oamenilor toate religiile? Ei sunt conduși pe lângă Dumnezeu, conduși pentru totdeauna în rătăcire. De aceea scumpilor, cu atât mai mult să fim mulțumitori Domnului.

Unde are loc astăzi propovăduirea curată și clară a Cuvântului în toate bisericile, în toate bisericile libere și în toate adunările? Peste tot predicatorii și-au făcut studiul lor teologic și toți își prezintă disputele lor. Ei n-au avut nicio trăire mântuitoare, dar fac promisiuni oamenilor. Dar unde-i mântuirea? Când vedem toate acestea putem fi și mai mulțumitori și să-I mulțumim Domnului. Să nu uitați: Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Lui. Dar acum El așteaptă ca ultimii să iasă afară, să găsească drumul înspre El, să-L accepte și să-L primească pe El, să trăiască personal iertarea și harul și astfel să primească viața veșnică, prin har.

Împreună laudăm puterea Sângelui vărsat al Mielului lui Dumnezeu, împreună Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru

pentru scumpul și prețiosul Său Cuvânt. Împreună Îi mulțumim Domnului nostru că prin Duhul Lui ne călăuzește în tot adevărul.

Același Duh Sfânt care s-a odihnit asupra prorocilor atunci când prooroceau, același Duh Sfânt s-a odihnit asupra apostolilor atunci când ei au scris ceea ce făgăduise Domnul, același Duh Sfânt este și astăzi lucrător în mijlocul nostru. Cine crede din toată inima că acum trăim în ultima perioadă de timp în care Biserica Mireasă aude ultimul mesaj și se pregătește, acela va căpăta trecere înaintea lui Dumnezeu, și împreună vom trăi desăvârșirea. Aceasta o putem spune și lua cu noi acasă: că fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este «Da» și «Amin». Nimeni și nimic nu poate schimba acest fapt, dar împlinirea o vor trăi doar aceia care au crezut făgăduința lui Dumnezeu. De aceea haideți să credem din toată inima făgăduința și să avem parte de ea. Iar Domnul va împlini făgăduința Lui principală: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14:1-3).

Așa cum am citat din 2 Ioan 1:7, cine învață altfel decât că Isus Hristos va reveni în trup, este un Antihrist. Toți să rețină acest lucru. Toți aceia care au învățat și răspândesc că „în anul 1963 Domnul S-a coborât ca să ia pe răscumpărați”. Atunci întrebarea ar fi: Unde este? Este aici în pustie? Este în Los Angeles? Unde este El atunci? Nu! Încă o dată nu! Îi aducem mulțumire Domnului nostru pentru scumpul și prețiosul Său Cuvânt pe care noi îl credem din inimă. Amin.

Să ne ridicăm și să ne rugăm împreună. Domnul mai cheamă și astăzi: veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre, vă voi înviora. Astăzi vom mijloci și pentru toate cererile aduse, pentru toate familiile și peste tot unde sunt neazuri. Noi Îi aducem totul Domnului. Vă rog să vă aduceți aminte de rugăciunea lui Solomon: „Dumnezeule, ochii Tăi să fie deschiși peste locul acesta și Te rog ascultă rugăciunea pe care robul Tău o aduce înaintea Ta”. Fie ca Dumnezeu și astăzi, acum, să-Și țină ochii deschiși peste acest loc, să privească în jos la noi și, prin Duhul, să ne dea legătura cu El, prin har.

Și acest lucru l-am spus deseori. Dacă un rob al lui Dumnezeu nu reușește să aducă audiența în legătură cu Dumnezeu, atunci ceva nu

corespunde cu purtătorul Cuvântului. Nu să fii legat cu purtătorul Cuvântului, ci să fii legat cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu suntem nimic, dar Domnul este totul în toate. Toți care astăzi au necazuri, necazuri familiare, necazuri personale, astăzi, prin credință, dorim să punem totul jos, cu adevărat să-I aducem totul Domnului, să ne încredem în El, în buna știință, că numai El poate face totul bine. El poate dezlega/elibera pe cei legați, bolnavilor le poate dăruia vindecarea, pe cei rătăciți îi poate aduce înapoi. La Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință. Fie ca toți frații care slujesc cu Cuvântul și aceia care au greutăți să recunoască ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru această perioadă de timp, ca ei, în smerenie, să pășească înaintea Feței sfinte a lui Dumnezeu și să spună: „Doamne, Te rog iartă-mă. Te rog ai milă de mine! Eu vreau să mă plec sub brațul Tău puternic”.

Doar acela care recunoaște ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp, doar acela se va putea pleca sub brațul puternic al lui Dumnezeu. Cine dorește să meargă mai departe pe căile proprii acela va eșua. Dar cine se întoarce la Domnul, pe calea Lui, va izbuti. Fie ca toți să ajungă înapoi în cadență, astfel ca Mireasa Mielului să devină o inimă și un suflet.

Încă o dată, toți dorim să-I aducem Domnului toate cererile de rugăciune, cu toate necazurile, cu tot ceea ce am adus cu noi. Ne vom ruga pentru toți aceia care au greutăți deosebite. Primiți-o prin credință și acceptați că Domnul a hotărât această zi, ca noi să fim ajutați spiritual, ne-a dăruit intrare și o privire generală, ca să putem crede conform Scripturii. Pentru că așa a spus Domnul: „Cine crede în Mine, așa cum spune Scriptura”. Iar cine crede din toată inima ceea ce a spus Domnul, acela știe precis că Dumnezeu ascultă rugăciuni. Voi nu trebuie să ridicați mâinile, dar acum ne rugăm împreună. Nu cu glas prea tare, toți se pot ruga scurt și-I pot încredința totul Domnului.

Credinciosule Domn, eu vin înaintea Feței Tale sfinte. Doamne, noi toți venim cu toate necazurile noastre, cu toate cererile de rugăciune, cu nevoile noastre, cu tot ceea ce ne mișcă. Fie ca această zi să slujească pentru ajutorarea tuturor, ca toți să Te trăiască din nou. Sângele Tău ne curăță, ne spală de toate păcatele, eliberați pe deplin, curățați pe deplin, spălați în Sângele Mielului. Fie ca toți care mai sunt legați să fie dezlegați. Fiți liberi, prin puterea lui Dumnezeu. Pentru că

Domnul a spus-o: „Eu am venit să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, să caut și să mântuiesc pe cei pierduți”. Iubite Domn, caută astăzi, dăruiește salvarea astăzi, dăruiește vindecarea astăzi, eliberează astăzi. Permite ca astăzi să fie descoperit că Tu ești în mijlocul nostru.

Iubite Domn, aducem înaintea Feței Tale sfinte și toate cererile de rugăciune deosebite. Vrajmașul vrea să-și exercite puterea, dar Tu ești Biruitorul de pe Golgota. Credința noastră este biruința care a biruit lumea. Spuneți-o cu toții: credința mea este biruința care a biruit lumea din mine. Credința biblică pe care noi am primit-o, credința biblică care locuiește în noi este biruința care biruiește toate lucrurile lumești, firești, drăcești, omenești. Biruința lui Dumnezeu să fie descoperită în Biserica Dumnezeului Celui viu. Repetați-o: credința noastră este biruința care a biruit lumea din noi. Aleluia! Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului. Fie ca toți să fiți rededicați, tineri și bătrâni, mici și mari, fie ca toți să-Ți fie dedicați Ție, credinciosului Domn și Răscumpărător.

Împreună Te rugăm acum pentru toți frații slujitori. Fie ca ei să respecte rânduiala divină și să se plece sub brațul Tău puternic, să se bată cu pumnul în piept și să ceară iertare. Domnul, veșnicul, credinciosul Dumnezeu, va binecuvânta în scurt timp. În scurt timp va fi descoperit că noi credem așa cum zice Scriptura și că unitatea între toți frații slujitori din toate popoarele și limbile va fi descoperită. Binecuvântează-i pe toți frații slujitori din mijlocul nostru. Binecuvântează pe fratele nostru din Ucraina și pe toți frații noștri, indiferent de unde vin, din toate popoarele și din toate limbile, de pe întregul pământ. Noi vă salutăm pe toți frații și îndeosebi pe toți frații slujitori de pe întregul pământ.

Așa cum eu am privilegiul să cred ceea ce a descoperit Dumnezeu prin fratele Branham, să depozitez și s-o dau mai departe, tot așa fie ca toți frații slujitori să dea mai departe această hrană divină, așa încât poporul lui Dumnezeu să fie întărit din nou în fiecare adunare. Să nu stăpânească nedumerirea, ci credința să devină biruința care a biruit lumea, a biruit toate necazurile și tot ce a fost, și noi personal s-o

trăim. Iubite Domn, Îți mulțumesc că astăzi ai făcut acest lucru în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Îi aducem mulțumire Domnului. Acum în timpul serii noi am ieșit afară din Babilon, din robia babiloniană, înapoi la Sion, și slava lui Dumnezeu s-a coborât. Acum îi rugăm pe toți cei ce doresc să se boteze să vină în față. Îi aducem mulțumire Domnului. Mai este cineva care dorește să-și dedice viața Domnului? Voi care ați venit în față, L-ați primit pe Domnul, voi credeți din toată inima că Domnul v-a iertat și că de acum înainte veți avea o viață nouă cu Domnul. Așa cum am citit, prin botez se confirmă și se arată că omul vechi a murit și este îngropat, iar omul nou trăiește acum o viață nouă.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează-i pe cei ce se vor boteza, binecuvântează-l pe fratele nostru Eric Schmidt. Fii Tu cu noi. Îți mulțumim din toată inima. În timpul serii s-a arătat lumina. Îți mulțumim din inimă pentru ceea ce poezii de cântări, poate acum o sută de ani au fost inspirați să editeze și cânte ceea ce ai împlinit Tu în timpul nostru. Am terminat cu toată rătăcirea babiloniană, am terminat cu toate căile proprii. Voia Ta să se întâmple în viețile noastre și în viața celor ce se vor boteza, prin har, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.